

net. Televirksomhederne har dermed haft pligt til inden for normale abonnements- og samtaleafgifter at foretage reparation og vedligeholdelse af telefonapparaterne såvel som af telenettet. Set fra den enkelte abonnents synspunkt har ordningen virket ukompliceret. Der har navnlig ikke været tvivl om, hvem der skulle foretage en reparation i fejlsituationer, fordi televirksomhederne har haft pligt til at sørge for alle deles funktionsduelighed, og reparationer har ikke skullet betales særskilt. I tilfælde af at televirksomheden ikke fortsat skal være alene om at levere telefonapparater og dermed ikke længere være ene om at have ansvaret for, at det tilsluttede apparat hele tiden fungerer tilfredsstillende, bliver spørgsmålet om at lokalisere fejlen, før reparatør tilkaldes, af afgørende betydning. Fejlretning må i så fald betales efter regning i de tilfælde, hvor fejlen ikke kan lokaliseres til komponenter, for hvilke televirksomheden bærer ansvaret.

På trods af disse fordele ved det eksisterende system må det imidlertid erkendes, at der hos brugerne er et ønske om større valgmuligheder end hidtil, hvilket de seneste års import af uautoriserede telefonapparater har vist.

Uanset at der ikke har været knyttet traditionelle serviceforpligtelser til disse apparater, uanset at deres standard for det store antal købere har været ukendt, og uanset at deres standard i hvert fald gennemsnitligt har kunnet påregnes at være under standarden for de af televirksomhederne leverede standardapparater, har der været ønske om at anskaffe disse uautoriserede, men billige apparater. Denne faktiske udvikling har yderligere ført til, at televirksomhederne selv har markedsført billigere apparater.

Dette lovforslag tjener til at skabe det nødvendige lovgivningsmæssige grundlag for på forsvarlig og hensigtsmæssig måde at indskrænke televirksomhedernes eneret for så vidt angår telefonapparater og samtidig understøtte mulighederne for et friere forbrugsvalg.

Dette vil bl.a. forudsætte, at der indføres en generel godkendelsesordning for telefonapparater.

Der er solgt og installeret et meget betydeligt antal uautoriserede telefonapparater i de seneste år. Til illustration kan anføres, at der i 1984 importeredes ca. 100.000 telefonapparater, der for hovedpartens vedkommende må antages at være videresolgt med henblik på tilslutning til televirksomhedernes anlæg i strid med abonnementsvilkårene. Til sammenligning leverer televirksomhederne årligt ca. 4-500.000 telefonapparater til abonnenterne.

Med hensyn til indførelsen af en godkendelsesordning vil der blive tale om at tilvejebringe hjemmel for udfærdigelse af bestemmelser om godkendelse af liberaliserede telefonapparater, dvs. de typer af telefonapparater, som besluttes undtaget fra statens eneret. I sådanne bestemmelser vil der bl.a. blive fastsat nærmere normer, som de pågældende telefonapparater skal opfylde for at sikre telenettet mod forstyrrelser og for at sikre en rimelig funktionsduelighed. Det er ikke hensigten med godkendelsesordningen at indføre en mere detaljeret kvalitetsbedømmelse af telefonapparater, men alene at sikre forbrugerne imod, at der på markedet forhandles apparater, hvis funktionsduelighed er af tvivlsom lødighed, således at apparaterne allerede ved markedsføringen er helt eller delvis uanvendelige til at blive anvendt i tilslutning til det offentlige og dermed det internationale telefonnet.

For at forbedre forbrugervejledningen vil der kunne tilbydes en yderligere attestation af, at den pågældende telefonapparattype lever op til de internationale anbefalinger m.v. med hensyn til bl.a. overføringskvalitet, som måtte være fastsat for apparatet og for den teletjeneste, hvori det indgår. Der vil i givet fald ikke blive stillet krav om, at en sådan yderligere attestation skal foreligge af hensyn til opfyldelsen af bestemmelserne i dette lovforslag. Ordningen vil alene have karakter af et tilbud.

Der pågår i disse år et meget omfattende arbejde med hensyn til standardisering af diverse specifikationskrav og normer for forskellige typer af telekommunikationsudstyr. Dette arbejde foregår i såvel EF som CEPT (Den europæiske post- og telekommunikationskonference) og i tæt samarbejde med øvrige europæiske standardiserings- og industriorganisationer. De normer og specifikationer for telefonapparater, som vil indgå i den foran omtalte godkendelsesordning for telefonapparater, vil i videst muligt omfang blive fastsat med skyldig hensyntagen til resultaterne af det nævnte internationale standardiseringsarbejde.

I praksis vil sikringen af disse normers overholdelse ske gennem indførelsen af en typegodkendelsesordning, der vil blive administreret af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet. I den forbindelse bemærkes, at udstyr, som i udlandet er godkendt efter normer, der opfylder de danske normers krav, ikke her i landet påregnes at skulle gennemgå nogen fornyet prøvning, idet selve typegodkendelsen vil kunne ske umiddelbart på grundlag af den udenlandske typegodkendelse. Normalt vil en sådan ordning hvile på et princip om gensi-